

Kodeks for god praksis ved behandling af statsstøttesager

(2009/C 136/04)

1. KODEKSENS ANVENDELSESOMRÅDE OG FORMÅL

1. I 2005 vedtog Kommissionen en handlingsplan på statsstøtteområdet: Mindre og bedre målrettet statsstøtte: en reformplan for 2005-2009 («handlingsplanen») ⁽¹⁾ for at forbedre statsstøtteordningen under EF-traktaten og gøre den mere effektiv, gennemsigtig, troværdig og forudselig. Med udgangspunkt i princippet om mindre og bedre målrettet statsstøtte er hovedformålet med denne handlingsplan at tilskynde medlemsstaterne til at sænke det samlede statsstøtteniveau og samtidig sørge for, at statsstøttemidlerne i højere grad ydes til fremme af horisontale mål af fælles interesse. Dette skal ifølge handlingsplanen følges op med enklere og mere effektive og forudselige procedurer på statsstøtteområdet.
2. Ved at fremsætte denne kodeks for god praksis og derigennem gøre sagsbehandlingen så produktiv og effektiv som muligt for alle involverede parter, bekræfter Kommissionen sit engagement i forhold til ovennævnte målsætning. Kodeksen bygger på de erfaringer, der er gjort med anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽²⁾ og på de interne undersøgelser, der er foretaget af Kommissionen, af varigheden af de forskellige sagsbehandlingsfaser, behandlingen af klager og informationsindsamlingsværktøjerne. Hovedformålet med kodeksen er, at den skal tjene som en rettesnor for behandlingen af statsstøttesager i praksis for derigennem at fremme et bedre samarbejde og en bedre gensidig forståelse mellem Kommissionens tjenestegrene, medlemsstaternes myndigheder, erhvervslivet og juridiske kredse.
3. Hvis det skal lykkes at få forbedret statsstøtteprocedurerne, kræver det en disciplineret og engageret indsats fra både Kommissionens og medlemsstaternes side. Kommissionen kan ikke tage ansvaret for konsekvenserne af manglende samarbejde fra medlemsstater og interesserede parter side, men den vil arbejde på at forbedre sin sagsbehandling og interne beslutningsprocedurer for at sikre større gennemsigthed, forudselighed og effektivitet i statsstøtteprocedurerne.
4. Denne kodeks indgår som led i moderniseringen af statsstøttere reglerne og er den sidste del af den forenklingsspakke, der omfatter Meddelelse fra Kommissionen om en forenklet procedure for behandling af visse former for statsstøtte ⁽³⁾ og Meddelelse fra Kommissionen om de nationale domstoles håndhævelse af statsstøttere reglerne ⁽⁴⁾, der skal resultere i mere forudselige og gennemsigtige procedurer.
5. Særlige omstændigheder i den enkelte sag kan dog begrunde, at det kan være nødvendigt at tilpasse eller fravige reglerne i denne kodeks ⁽⁵⁾.
6. De særlige forhold, der gør sig gældende for fiskeri- og akvakultursektorerne og inden for primær produktion, afsætning eller forarbejdning af landbrugsprodukter, kan også gøre det berettiget at fravige disse regler.

2. FORHOLDET TIL EU-RETEN

7. Denne kodeks er ikke tiltænkt at give noget komplet eller udtømmende overblik over alle relevante lovregler, fortolkningsmeddelelser og administrative regler om EU's statsstøttekontrol. Den skal ses i sammenhæng med og som et supplement til de grundlæggende regler om statsstøtteprocedurerne.

⁽¹⁾ KOM(2005) 107 endelig.

⁽²⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ Se side 3 i denne Tidende.

⁽⁴⁾ EUT C 85 af 9.4.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ I 2008 har Kommissionen i forbindelse med finanskrisen desuden taget de fornødne skridt til at åbne mulighed for en hurtig beslutningstagning efter at have modtaget fuldstændige anmeldelser, om nødvendigt inden for 24 timer eller i løbet af en weekend. Se Kommissionens meddelelse om statsstøttere reglerne anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskriser (EUT C 270 af 25.10.2008, s. 8). Med hensyn til realøkonomien henvises til Kommissionens meddelelse om midlertidige rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise (EUT C 83 af 7.4.2009, s. 1).

8. Kodeksen indebærer derfor ikke nogen nye rettigheder eller forpligtelser, ligesom den heller ikke ændrer de rettigheder og forpligtelser, der er fastlagt i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, forordning (EF) nr. 659/199 og Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 ⁽¹⁾ om gennemførelse af forordning (EF) nr. 659/1999, således som fortolket af Fællesskabets retsinstanser.
9. Kodeksen indeholder en detaljeret redegørelse for, hvad der er den bedste praksis i det daglige arbejde for at fremme hurtigere, mere gennemsigtige og mere forudselige procedurer i alle faserne i behandlingen af en anmeldt eller uanmeldt statsstøttesag eller en klage.

3. KONTAKTER FORUD FOR ANMELDELSEN

10. Kommissionens erfaringer har vist, hvilken værdi kontakter forud for anmeldelsen tilfører, selv i tilsyneladende standardsager. Sådanne kontakter forud for anmeldelsen giver Kommissionens tjenestegrene og den anmeldende medlemsstat mulighed for helt uformelt og fortroligt at drøfte de juridiske og økonomiske aspekter ved et projekt forud for anmeldelsen og kan dermed gøre anmeldelserne bedre og mere fuldstændige. I den forbindelse kan medlemsstaterne og Kommissionens tjenestegrene også i fællesskab udforme konstruktive forslag til, hvordan problematiske aspekter ved planlagte støtteforanstaltninger kan ændres. Denne fase kan derfor bane vej for en hurtigere behandling af anmeldelser, når de først er indgivet formelt til Kommissionen. Hvis der har været udbytterige kontakter med Kommissionen forud for anmeldelsen, vil det rent faktisk kunne sætte Kommissionen i stand til at vedtage beslutninger efter artikel 4, stk. 2, 3 og 4, i forordning (EF) nr. 659/1999 inden to måneder efter anmeldelsesdatoen ⁽²⁾.
11. Kontakter forud for anmeldelsen tilrådes kraftigt i sager, der er forbundet med særlige eller nye træk, der gør det hensigtsmæssigt, at sagen forinden drøftes med Kommissionens tjenestegrene, men der vil altid blive givet en uformel vejledning, når en medlemsstat anmoder om det.

3.1. Indhold

12. Fasen forud for anmeldelsen giver mulighed for drøftelser med og vejledning af den pågældende medlemsstat om, hvilke oplysninger der skal gives i anmeldelsen, for at sikre, at anmeldelsen er fuldstændig fra starten. Denne fase åbner også mulighed for udbytterige drøftelser i en åben og konstruktiv atmosfære af de materielle spørgsmål, en planlagt støtteforanstaltning eventuelt rejser. Det er især vigtigt, når der er tale om projekter, der ikke uden videre ville kunne accepteres og derfor måtte trækkes tilbage eller ændres på væsentlige punkter. Der kan også være tale om en analyse af, om der findes andre mulige retsgrundlag eller relevante fortilfælde. Under sådanne kontakter forud for anmeldelsen kan Kommissionens tjenestegrene og medlemsstaten desuden få diskuteret centrale konkurrenceproblemer og afklaret, om der er behov for økonomiske analyser eller ekspertbistand udefra for at påvise, at en planlagt støtteforanstaltning er forenelig med fællesmarkedet. Den anmeldende medlemsstat kan også i forbindelse med kontakten forud for anmeldelsen anmode Kommissionens tjenestegrene om at dispensere fra kravet om bestemte oplysninger, der normalt skal gives i anmeldelsen, men som ikke er nødvendige for behandlingen af den konkrete sag. Endelig har fasen forud for anmeldelsen afgørende betydning for afgørelsen af, om en sag umiddelbart opfylder betingelserne for at blive behandlet efter den forenklede procedure ⁽³⁾.

3.2. Kontakternes omfang og tidsmæssige forløb

13. For at gøre fasen forud for anmeldelsen så konstruktiv og effektiv som mulig, er det i den pågældende medlemsstats egen interesse at give Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for vurderingen af en planlagt statsstøtteforanstaltning, i form af et udkast til en anmeldelse. For at fremme en hurtig behandling af sagen vil kontakter via e-mails eller telefonkonferencer i princippet være at foretrække frem for møder. I løbet af to uger fra modtagelsen af udkastet til anmeldelse vil Kommissionens tjenestegrene tage initiativ til en første kontakt forud for anmeldelsen.

⁽¹⁾ EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Denne frist kan ikke overholdes, hvis Kommissionens tjenestegrene er nødt til at fremsende flere begæringer om oplysninger, fordi anmeldelsen er ufuldstændig.

⁽³⁾ Se Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure for behandling af visse former for statsstøtte.

14. Generelt bør kontakter forud for anmeldelsen ikke have en varighed på over to måneder, og de bør følges op med en fuldstændig anmeldelse. Hvis disse anmeldelsesforberedende kontakter ikke giver de tilsigtede resultater, kan Kommissionens tjenestegrene erklære den anmeldelsesforberedende fase indstillet. Eftersom disse kontacters tidsmæssige forløb og form er afhængig af den konkrete sags komplekse karakter, vil kontakterne kunne strække sig over flere måneder. Kommissionen anbefaler derfor, at medlemsstaterne i sager, der er særligt komplekse (f.eks. redningsstøtte, store F&U-støtteprojekter, store individuelle støtteprojekter eller særlig omfattende eller komplekse støtteordninger), igangsætter de anmeldelsesforberedende kontakter på et så tidligt stadium som muligt for at give mulighed for meningsfulde drøftelser.
15. Kommissionen har erfaring for, at det kan være meget nyttigt at inddrage støttemodtageren i disse kontakter, især når der er tale om støtteprojekter med betydelige tekniske, finansielle eller projektrelaterede implikationer. Kommissionen anbefaler derfor, at modtagere af individuel støtte inddrages i de anmeldelsesforberedende kontakter.
16. Undtagen i særligt komplekse eller helt nye sager vil Kommissionens tjenestegrene bestræbe sig på at give den pågældende medlemsstat en uformel foreløbig vurdering af støtteprojektet inden den anmeldelsesforberedende fases udløb. Denne uforbindende vurdering udgør ikke Kommissionens officielle stillingtagen, men er derimod en uformel udtalelse fra Kommissionens tjenestegrene om, hvorvidt anmeldelsesudkastet er fuldstændigt, og hvorvidt det planlagte støtteprojekt umiddelbart forekommer at være foreneligt med fællesmarkedet. I særligt komplekse sager kan Kommissionens tjenestegrene også efter medlemsstatens anmodning give en skriftlig udtalelse om, hvilke oplysninger der endnu mangler.
17. Kontakterne forud for anmeldelsen foregår i streng fortrolighed. Drøftelserne finder sted på et frivilligt grundlag og foregriber ikke sagens behandling efter den formelle anmeldelse.
18. For at gøre anmeldelserne bedre vil Kommissionens tjenestegrene også bestræbe sig på at imødekomme anmodninger om uddannelseskurser fra medlemsstaterne. Kommissionen vil også holde sig i løbende kontakt med medlemsstaterne for at drøfte yderligere forbedringer af statsstøtteprocedurerne, især hvad angår anmeldelsesformularerne og deres indhold.

4. GENSIDIGT AFTALT PLANLÆGNING

19. I særligt teknisk komplekse eller helt nye sager eller sager, som på anden vis er følsomme eller skal behandles som absolutte hastesager, vil Kommissionens tjenestegrene tilbyde den anmeldende medlemsstat en gensidigt aftalt planlægning for at skabe større åbenhed og større forudselighed om sagsbehandlingens varighed.

4.1. Indhold

20. Gensidigt aftalt planlægning er en form for struktureret samarbejde mellem medlemsstaten og Kommissionens tjenestegrene, der er baseret på en fælles forståelse af og et klart engagement i sagsbehandlingsforløbet og dets forventede varighed.
21. Aftalen mellem Kommissionens tjenestegrene og medlemsstaten kan i særdeleshed omhandle følgende:

- prioriteret behandling af den konkrete sag til gengæld for medlemsstatens accept af, at behandlingen af andre sager fra samme medlemsstat formelt stilles i bero ⁽¹⁾, hvis det er nødvendigt af planlægnings- eller ressourcehensyn ⁽²⁾

⁽¹⁾ Se artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 659/1999.

⁽²⁾ F.eks. i sager, hvor EU-pengeinstitutter optræder som holdingfond.

- hvilke oplysninger medlemsstaten og/eller den berørte støttemodtager skal give, herunder undersøgelser, rapporter, udtalelser fra eksterne eksperter, eller om Kommissionens tjenestegrene selv skal fremskaffe oplysningerne
 - hvordan Kommissionens tjenestegrene vil tage stilling til sagen, når den først er anmeldt, og hvor længe det ventes at tage.
22. Når medlemsstaten giver alle de nødvendige oplysninger rettidigt som fastlagt i den gensidigt aftalte planlægning, vil Kommissionens tjenestegrene bestræbe sig på at overholde den gensidigt aftalte tidsplan for sagens videre behandling, medmindre oplysningerne fra medlemsstaten eller interesserede parter rejser uventede spørgsmål.

4.2. Anvendelsesområde og tidsforløb

23. Gensidigt aftalt planlægning er i princippet forbeholdt sager, der er så nye, teknisk vanskelige eller på anden vis følsomme, at det ved udløbet af fasen forud for anmeldelsen ikke er muligt for Kommissionens tjenestegrene at afgive en klar foreløbig vurdering. I sådanne sager vil den gensidigt aftalte planlægning blive fastlagt ved udløbet af fasen forud for anmeldelsen og blive efterfulgt af den formelle anmeldelse.
24. Kommissionens tjenestegrene og den pågældende medlemsstat kan dog også efter sidstnævntes anmodning aftale en gensidigt aftalt planlægning for sagens videre behandling ved den formelle undersøgelsesprocedures indledning.

5. DEN INDLEDENDE GENNEMGANG AF ANMELDTE FORANSTALTNINGER

5.1. Begæringer om oplysninger

25. For at lette sagsbehandlingen, vil Kommissionens tjenestegrene under den indledende gennemgang søge at gruppere deres begæringer om oplysninger. I princippet vil der normalt kun blive udsendt én samlet begæring om oplysninger, og den vil normalt blive udsendt inden for 4-6 uger efter anmeldelsesdatoen. Medmindre andet er aftalt i den gensidigt aftalte planlægning, skulle de kontakter, der finder sted forud for anmeldelsen, sætte medlemsstaterne i stand til at indgive en fuldstændig anmeldelse og dermed mindske behovet for at fremsende yderligere oplysninger. Kommissionen kan dog efterfølgende anmode om oplysninger, især om spørgsmål, som medlemsstaternes svar har rejst, men det behøver ikke nødvendigvis at betyde, at Kommissionen har alvorlige problemer med at behandle sagen.
26. Giver medlemsstaten ikke de ønskede oplysninger inden for den fastsatte frist, vil bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 659/1999 normalt blive anvendt efter én rykker, og medlemsstaten blive underrettet om, at dens anmeldelse anses for at være trukket tilbage. Den formelle undersøgelsesprocedure vil desuden normalt blive indledt, når betingelserne herfor er opfyldt, og normalt efter højst to begæringer om oplysninger.

5.2. Aftalt suspension af den indledende gennemgang

27. Under visse omstændigheder kan den indledende gennemgang blive stillet i bero, hvis en medlemsstat anmoder herom for at kunne ændre sit støtteprojekt og bringe det i overensstemmelse med statsstøttere reglerne, eller efter fælles aftale. Gennemgangen kan kun stilles i bero for et på forhånd aftalt tidsrum. Indsender medlemsstaten ikke ved udløbet af dette tidsrum et fuldstændigt, tilsyneladende foreneligt støtteprojekt, vil Kommissionen genoptage proceduren på det sted, hvor den blev stillet i bero. Den pågældende medlemsstat vil normalt blive underrettet om, at anmeldelsen anses for at være trukket tilbage, eller også – hvis projektet rejser alvorlige betænkeligheder – vil den formelle undersøgelsesprocedure straks blive indledt.

5.3. Orienteringskontakter

28. Hvis en anmeldende medlemsstat anmoder om det, vil den også blive orienteret om udviklingen i en igangværende indledende gennemgang. Medlemsstaterne opfordres til at inddrage modtagere af individuel støtte i disse kontakter.

6. DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

29. Eftersom de sager, der underkastes en formel undersøgelse, generelt er meget komplekse, ser Kommissionen det som et højt prioriteret mål at forbedre gennemsigtigheden, forudseligheden og effektiviteten af denne fase for derigennem at fremme en konstruktiv beslutningstagning, der tilgodeser behovene i det moderne erhvervsliv. Kommissionen vil derfor strømline det formelle undersøgelsesforløb gennem en effektiv brug af alle de processuelle værktøjer, den råder over på grundlag af forordning (EF) nr. 659/1999.

6.1. Offentliggørelse af beslutningen og et resumé heraf

30. Hvis medlemsstaten ikke anmoder om, at fortrolige oplysninger fjernes, vil Kommissionen bestræbe sig på at offentliggøre sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure samt resuméet af denne beslutning inden for to måneder efter denne beslutnings vedtagelse.
31. Er der uenighed om fortrolighedsspørgsmål, vil Kommissionen følge de principper, den opstillede i sin meddelelse af 1. december 2003 om tavshedspligt i statsstøttebeslutninger ⁽¹⁾, og gøre, hvad den kan, for at få beslutningen offentliggjort hurtigst muligt efter dens vedtagelse. Samme principper for god praksis vil blive anvendt ved offentliggørelsen af alle endelige beslutninger.
32. For at gøre proceduren mere gennemsigtig, vil Kommissionen underrette medlemsstaten, støttemodtageren og andre implicerede (i særdeleshed eventuelle klagere) om enhver forsinkelse, der skyldes uenighed om fortrolighedsspørgsmål.

6.2. Bemærkninger fra interesserede parter

33. I overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EF) nr. 659/1999 skal interesserede parter fremsætte deres bemærkninger inden for en fastsat frist, der sædvanligvis ikke overstiger en måned efter offentliggørelsen af beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. Denne frist forlænges normalt ikke, og Kommissionens tjenestegrene vil derfor generelt ikke acceptere bemærkninger fra interesserede parter, herunder støttemodtageren, der indsendes efter fristens udløb ⁽²⁾. Kun i ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde vil fristen kunne forlænges, f.eks. hvis der er tale om særligt omfattende faktuelle oplysninger, eller der har været kontakt mellem Kommissionens tjenestegrene og den pågældende interesserede part.
34. For at forbedre det faktuelle grundlag for behandlingen af særligt komplekse sager, kan Kommissionens tjenestegrene fremsende en kopi af beslutningen om at indlede formel undersøgelse til bestemte interesserede parter, herunder brancheorganisationer, og opfordre dem til at fremsætte bemærkninger til konkrete aspekter af sagen ⁽³⁾. Et sådant bidrag fra interesserede parter er rent frivilligt, men hvis en interesseret part vælger at fremsætte bemærkninger, er det i vedkommendes interesse at fremsætte dem i tide til, at Kommissionen kan tage dem med i betragtning. Kommissionen vil derfor opfordre interesserede parter til at reagere inden for en måned efter datoen, hvor kopien af beslutningen blev sendt til dem. Kommissionen vil ikke vente længere på sådanne bemærkninger. For at sikre ligebehandling mellem interesserede parter vil Kommissionen også fremsende denne opfordring til at fremsætte bemærkninger til støttemodtageren. For at tilgodese medlemsstatens kontradiktoriske rettigheder vil den videresende en ikke-fortrolig udgave af alle bemærkninger indkommet fra interesserede parter til den og opfordre den til at svare herpå inden en måneds udløb.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 9.12.2003, s. 6.

⁽²⁾ Medmindre andet gælder i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999.

⁽³⁾ Ifølge fast retspraksis har Kommissionen ret til at fremsende åbningsbeslutningen til bestemte interesserede parter, se f.eks. sag T-198/01, *Technische Glaswerke Ilmenau mod Kommissionen*, Sml. 2004, s. II-2717, præmis 195; sag T-198/01R, *Technische Glaswerke Ilmenau mod Kommissionen*, Sml. 2002, s. II-2153; forenede sager C-74/00 P og C-75/00 P, *Falck Spa m.fl. mod Kommissionen*, Sml. 2002, s. I-7869, præmis 83.

35. For at sikre, at alle bemærkninger fra interesserede parter hurtigst muligt bliver videresendt til den pågældende medlemsstat, vil medlemsstaterne i videst mulige udstrækning blive opfordret til at acceptere, at bemærkninger fra interesserede parter fremsendes på deres originalsprog. Hvis en medlemsstat anmoder om det, vil Kommissionen sørge for oversættelse, hvilket kan få konsekvenser for sagsbehandlingstiden.
36. Såfremt der ikke indkommer nogen bemærkninger fra interesserede parter, vil medlemsstaten også blive underrettet herom.

6.3. Bemærkninger fra medlemsstaterne

37. For at sikre, at den formelle undersøgelsesprocedure afsluttes i rette tid, vil Kommissionen strengt håndhæve alle de frister, der gælder for denne fase i henhold til forordning (EF) nr. 659/1999. Hvis en medlemsstat ikke fremsætter sine bemærkninger til Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure og til bemærkningerne fra interesserede parter inden for den frist på en måned, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999 vil Kommissionens tjenestegrene omgående sende den en rykker og give den pågældende medlemsstat en yderligere frist på en måned og underrette den om, at fristen ikke vil blive forlænget yderligere, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder. I mangel af et brugbart svar fra den pågældende medlemsstat vil Kommissionen vedtage sin beslutning på grundlag af de oplysninger, den råder over, jf. artikel 7, stk. 7, og artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999.
38. Er der tale om ulovlig støtte, og har medlemsstaten ikke fremsat bemærkninger til Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, vil Kommissionen i henhold til artikel 10 i forordning (EF) nr. 659/1999 udstede et oplysningspåbud. Efterkommer medlemsstaten ikke dette påbud inden for den i påbuddet fastsatte frist, vil Kommissionen træffe beslutning på grundlag af de oplysninger, den råder over.

6.4. Anmodninger om yderligere oplysninger

39. I særligt komplekse sager kan det ikke udelukkes, at Kommissionens tjenestegrene efter modtagelse af oplysninger fra medlemsstaten som svar på beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure er nødt til at fremsende en yderligere begæring om oplysninger. Medlemsstaten vil få en måned til at svare.
40. Svarer medlemsstaten ikke inden for denne frist, vil Kommissionens tjenestegrene omgående sende den en rykker, sætte en ny, endelig frist på 15 arbejdsdage og meddele medlemsstaten, at Kommissionen herefter vil træffe sin beslutning på grundlag af de oplysninger, den råder over, eller udstede et oplysningspåbud, hvis der er tale om ulovlig støtte.

6.5. Suspension af sagen i begrundede tilfælde

41. Kun under ekstraordinære omstændigheder og efter fælles aftale mellem Kommissionens tjenestegrene og den pågældende medlemsstat vil den formelle undersøgelse kunne stilles i bero. Det kan f.eks. ske, hvis medlemsstaten formelt anmoder om, at sagen stilles i bero for at bringe sit støtteprojekt i overensstemmelse med statsstøttereglerne, eller hvis der verserer en sag ved Fællesskabets retsinstanser om tilsvarende spørgsmål, hvis udfald sandsynligvis kan få indflydelse på vurderingen af den konkrete sag.
42. En sag kan kun stilles i bero formelt én gang og i et tidsrum, der forinden er aftalt mellem Kommissionens tjenestegrene og den pågældende medlemsstat.

6.6. Vedtagelse af den endelige beslutning og forlængelse af den formelle undersøgelse i begrundede tilfælde

43. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 6, i forordning (EF) nr. 659/1999 vil Kommissionen gøre, hvad den kan, for at beslutningen i sagen vedtages senest 18 måneder efter procedures indledning. Denne frist kan forlænges efter fælles aftale mellem Kommissionen og den berørte medlemsstat. En sådan forlængelse af undersøgelsens varighed kan især komme på tale i sager, der drejer sig om nye former for støtteforanstaltninger eller rejser nye retlige spørgsmål.
44. For at sikre en effektiv gennemførelse af artikel 7, stk. 6, i forordning (EF) nr. 659/1999 vil Kommissionen bestræbe sig på at vedtage den endelige beslutning senest 4 måneder efter at medlemsstaten har fremsendt de sidste oplysninger, eller ved udløbet af den seneste frist såfremt ingen oplysninger er blevet modtaget.

7. KLAGER

45. Det er vigtigt for alle, der berøres af statsstøttesager, at Kommissionens tjenestegrene behandler alle klager på en gennemsigtig og effektiv måde. I dette øjemed foreslår Kommissionen derfor følgende principper for god praksis, der skal bidrage til dette dobbelte formål.

7.1. Klageformular

46. Kommissionens tjenestegrene vil konsekvent opfordre alle klager til at benytte den nye klageformular på Generaldirektoratet for Konkurrences hjemmeside (http://ec.europa.eu/comm/competition/forms/sa_complaint_en.html) og desuden indsende en ikke-fortrolig version af klagen. Brugen af denne formular vil, når den er korrekt udfyldt, normalt bidrage til, at klagens kvalitet øges.

7.2. Forventet tidsplan for og udfald af behandlingen af en klage

47. Kommissionen vil gøre sit yderste for at behandle en klage inden for en vejledende tidsramme på 12 måneder efter modtagelsen. Denne tidsramme er ikke nogen bindende frist. Afhængigt af omstændighederne i den konkrete sag kan det tage længere tid at behandle en klage, når det måske er nødvendigt at indhente supplerende oplysninger fra klageren, medlemsstaten eller interesserede parter.
48. Kommissionen kan foretage en prioritering af de klager, den modtager⁽¹⁾, f.eks. på grundlag af omfanget af den påståede overtrædelse, støttemodtagerens størrelse, økonomisk sektor eller modtagelse af tilsvarende klager. I lyset af Kommissionens arbejdsbyrde og dens ret til at foretage en prioritering af sagerne⁽²⁾ kan den derfor udsætte behandlingen af en sag, som ikke er prioriteret. I princippet vil Kommissionen derfor bestræbe sig på inden for 12 måneder:
- a) i højt prioriterede sager at vedtage en beslutning i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 659/1999, med kopi til klageren,
- b) i lavt prioriterede sager fremsende en foreløbig administrativ skrivelse til klageren, hvori den redegør for sin foreløbige holdning. Det administrative brev er ikke udtryk for Kommissionens officielle holdning, men blot for Kommissionens tjenestegrenes umiddelbare syn på sagen baseret på de oplysninger, de råder over, under afventning af enhver supplerende bemærkning, klageren måtte fremsende inden en måned efter brevs dato. Fremsendes der ingen yderligere bemærkninger inden for den fastsatte frist, anses klagen for at være trukket tilbage.

⁽¹⁾ Sag C-119/97, *Ufex m.fl. mod Kommissionen*, Sml. 1999, s. I-1341, præmis 88.

⁽²⁾ Sag T-475/04, *Bouygues SA mod Kommissionen*, Sml. 2007, s. II-2097, præmis 158 og 159.

49. I overensstemmelse med princippet om gennemsigtighed vil Kommissionen bestræbe sig på at underrette klageren om, hvorvidt klagen har fået tillagt prioritet eller ej, senest to måneder efter klagens modtagelse. I tilfælde af ubegrundede klager vil Kommissionens tjenestegrene senest to måneder efter klagens modtagelse underrette klageren om, at der ikke foreligger tilstrækkelige grunde til at tage stilling til sagen, og at klageren vil blive anset for at have trukket sin klage tilbage, medmindre vedkommende inden en måneds forløb fremsender yderligere, begrundede bemærkninger. For klager, der drejer sig om godkendt eller eksisterende støtte, vil Kommissionens tjenestegrene også bestræbe sig på at svare klageren senest to måneder efter klagens modtagelse.
50. Er der tale om ulovlig støtte, vil klageren blive gjort opmærksom på muligheden for at anlægge sag ved en national domstol, der kan påbyde, at støtten stilles i bero eller tilbagesøges ⁽¹⁾.
51. Når det er nødvendigt vil den ikke-fortrolige version af alle klager blive videresendt til medlemsstaten for at indhente dennes bemærkninger. Medlemsstaten og klageren vil konsekvent blive holdt underrettet om, hvorvidt sagen henlægges eller klagen tages til behandling. Medlemsstaterne vil til gengæld blive opfordret til at overholde fristerne for at fremsætte bemærkninger og give oplysninger i forbindelse med de klager, de får videresendt. De vil også blive opfordret til så vidt muligt at acceptere at modtage klagerne på deres originalsprog. Hvis en medlemsstat anmoder om det, vil Kommissionen sørge for oversættelse, hvilket kan få konsekvenser for sagsbehandlingstiden.

8. INTERNE BESLUTNINGSPROCEDURER

52. Kommissionen er fast besluttet på at strømline og forbedre sine interne beslutningsprocedurer for at opnå en samlet afkortning af den tid, det tager at behandle statsstøttesager.
53. De interne beslutningsprocedurer vil derfor blive anvendt så effektivt som muligt. Kommissionen vil også tage sine nuværende interne regler op til revision med det formål at optimere sin beslutningsproces.
54. Kommissionens tjenestegrene vil løbende overvåge sin interne beslutningspraksis og om fornødent tilpasse den.

9. FREMTIDIGE REVISIONER

55. Principper for god administrativ praksis kan kun fungere effektivt, hvis de bygger på en fælles vilje i Kommissionen og medlemsstaterne til at behandle statsstøttesager hurtigt og effektivt, overholde alle gældende frister og derigennem sikre den nødvendige gennemsigtighed og forudselighed. Denne kodeks og de principper for god praksis, som den indeholder, er det første skridt til at opfylde denne fælles målsætning.
56. Kommissionen vil følge denne kodeks i forhold til foranstaltninger, den har fået anmeldt eller på anden vis er blevet opmærksom på, fra og med 1. september 2009.
57. Denne kodeks vil kunne blive revideret for at tilgodese ændringer i lovgivning, fortolkningsmeddelelser eller administrative foranstaltninger eller udviklingen i Fællesskabets retsinstansers praksis i relation til statsstøtteprocedurer eller de erfaringer, der gøres med anvendelsen af dem. Det er desuden Kommissionens hensigt, at der skal være en regelmæssig dialog med medlemsstater og andre berørte om de erfaringer, der gøres med anvendelsen af forordning (EF) nr. 659/1999 i almindelighed og med denne kodeks for god praksis i særdeleshed.

⁽¹⁾ Se Kommissionens meddelelse om de nationale domstoles håndhævelse af statsstøttereglerne.